

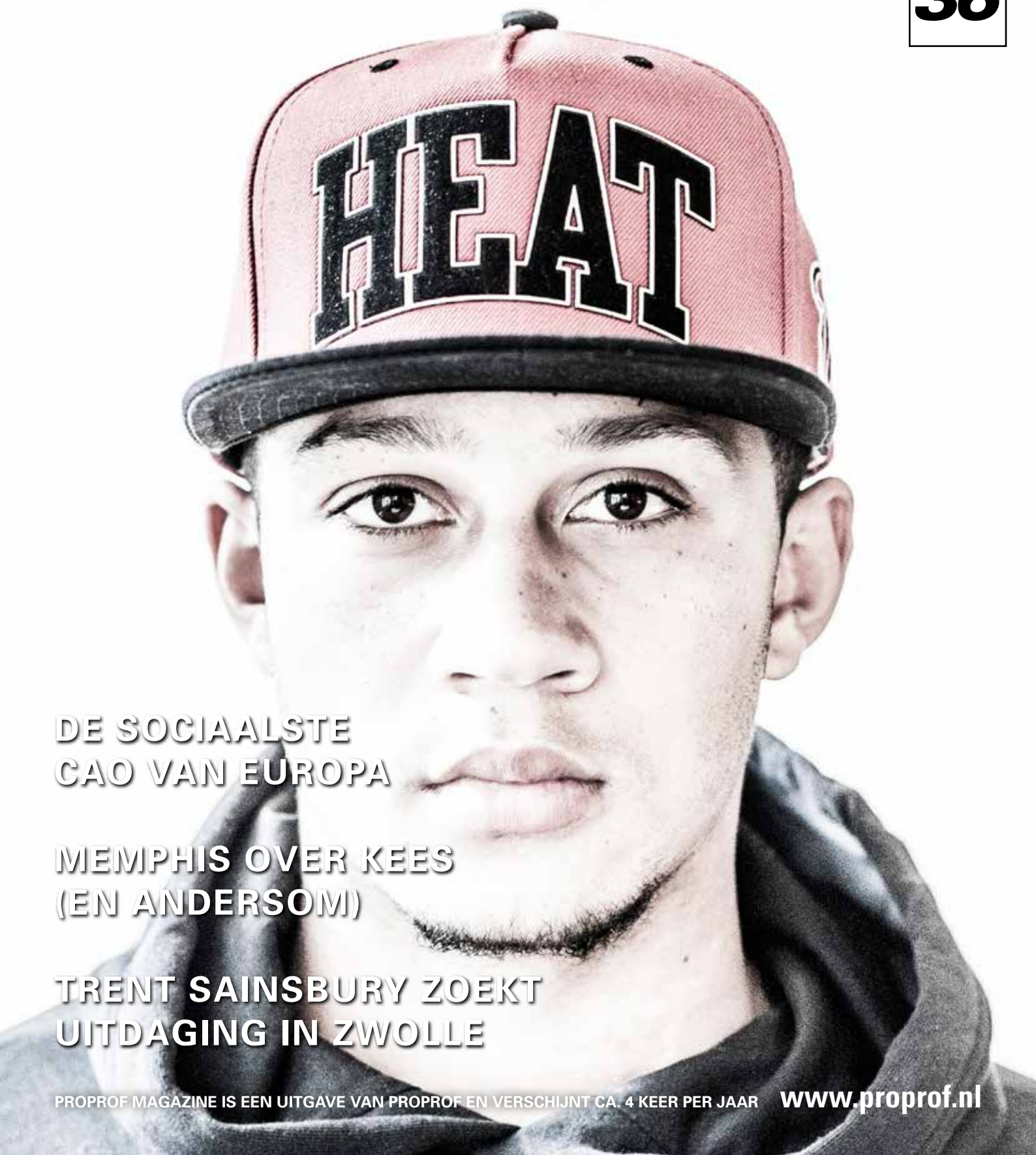
PROPROF

12^e jaargang nummer 36, september 2014

Magazine

PROPROF IN HET BELANG VAN PROFVOETBALLERS

36

**DE SOCIAALSTE
CAO VAN EUROPA**

**MEMPHIS OVER KEES
(EN ANDERSOM)**

**TRENT SAINSBURY ZOEKT
UITDAGING IN ZWOLLE**

PROPROF MAGAZINE IS EEN UITGAVE VAN PROPROF EN VERSCHIJNT CA. 4 KEER PER JAAR

www.proprof.nl

IN DIT NUMMER

Interview Trent Sainsbury 4

De sociaalste competitie
van Europa 8Dubbelinterview: Memphis
Depay en Kees Ploegsma jr. 10

Wannet Sports Insurance 14

Interview Iliass Bel Hassani 16

Interview talent Rick Karsdorp 18

Pezen of Pauzeren:
recht op vakantie 22

VOORWOORD

Kunstgras

Vorige keer had ik het op deze plek ook over kunstgras. Ik stelde dat kunstgras een drama is voor het Nederlandse clubvoetbal. Mijn redenatie was dat de kwaliteit van het voetbal bij ons minder wordt door kunstgras. Voetbal op kunstgras is namelijk een ander spelletje. Als je steeds minder vlieguren maakt op gras, heeft dat consequenties voor de wedstrijden tegen andere clubs uit Europa. Clubs uit andere landen spelen namelijk niet op kunstgras maar op echt gras. Feitelijk spelen ze in het buitenland een ander soort voetbal dan bij ons.

We zijn inmiddels een paar maanden verder en er zijn een paar argumenten bij gekomen. Vlak voor het VK hadden we het laatste overleg met de Centrale Spelersraad. Scheidsrechtersbaas Dick van Egmond zei in een presentatie dat de huidige generatie Nederlandse spelers technisch minder goed is. Met 'technisch minder goed' had hij het niet over de balbeheersing, maar over de techniek van het tackelen. Geen wonder. Onze voetballers maken nauwelijks nog tackles. Wij spelen hier immers een veredeld soort zaalvoetbal.

Ook de technisch directeur van Feyenoord, Martin van Geel, heeft een probleem met kunstgras. Op de laatste dag van de transfer window gaf hij aan dat het moeilijk is je selectie te versterken als interessante spelers niet op kunstgras willen spelen en daarom dus gewoon niet naar Nederland komen. Zij hebben een punt, want als de Nederlandse profclubs in hetzelfde tempo kunstgras blijven aanschaffen als het afgelopen jaar dan speelt binnen twee jaar driekwart van alle clubs op nepgras.

Ik begrijp heus wel dat clubs geen kunstgras aanleggen omdat ze hun supporters een potje zaalvoetbal willen voorschotelen. Financiële redenen liggen meestal ten grondslag aan dit besluit. Clubs denken op deze manier kosten te besparen zodat ze het beschikbare geld kunnen uitgeven aan andere belangrijke zaken. De gedachte van deze clubs is *penny wise pound foolish*. Doordat het Nederlandse voetbal afglijdt op de Europese coëfficiëntenlijst, die bepaalt hoeveel Nederlandse clubs Europees mogen spelen, lopen we op de langere termijn ook veel inkomsten mis. Onze competitie wordt steeds minder interessant voor sponsors en transferopbrengsten zullen afnemen omdat buitenlandse clubs niet langer de hoofdprijs willen betalen voor onze talenten.

Uiteraard ben ik niet de enige die zich zorgen maakt over de toekomst van het Nederlandse voetbal. Ook de KNVB is bezorgd. Zij heeft aangekondigd in het najaar een seminar te beleggen om met stakeholders te bekijken hoe de vrije val van het Nederlandse clubvoetbal een halt kan worden toegeroepen. Ik hoop echt dat ze ook 'kunstgras' meenemen in hun overwegingen.

De oprichting van een 'weerstandsfonds' zou een eerste aanzet kunnen zijn. Rijke clubs zouden minder kapitaalkrachtige clubs kunnen helpen om toch echt gras in hun stadion te houden of weer aan te leggen. De solidariteit is in het voetbal vaak ver te zoeken maar ook clubs met miljoenen op de bank krijgen het straks lastig als onze kampioen zich eerst door twee voorrondes moet worstelen voor ze mag meedoen aan de poulefase van het 'miljoenenbal'.

Ko Andriessen
Directeur ProProf

BANNING

ADVOCATEN

Play to win

www.banning.nl

STOOF TOPMOVERS
MIST NOOIT ZIJN DOEL!

Nationale- en internationale verhuizingen
Opslag van Inboedels
Auto transporten/verschepingen
Transport van huisdieren
Wereldwijd agenten netwerk
Douaneformaliteiten auto's

STOOF WORLDWIDE MOVING

Spinveld 12, 4815 HS Breda, the Netherlands

Telephone: +31 (0)76 - 522 41 00

Fax: +31 (0)76 - 514 44 25

E-mail: info@stoof.com

Website: www.stoof.com

DE UPS EN DOWNS VAN TRENT SAINSBURY “IK WIL MEZELF STEEDS VERBETEREN”

Het zit de Australische speler Trent Sainsbury bepaald niet mee als hij in februari zijn debuut maakt voor PEC Zwolle. Na een dikke zeventig minuten komt hij ten val en daarbij valt hij met zijn knie op een sproeikop die een paar centimeter boven het veld uitsteekt. Een scan wijst uit dat zijn knieschijf gebroken is. Een halfjaar later kan hij gelukkig weer voetballen, maar pijnloos is het niet.

We schrijven februari 2014. Het is op zijn zachtst gezegd nogal fris als de Australische voetballer Trent Sainsbury na een vlucht van een slordige twintig uur in Nederland landt. Veel tijd om te wennen is er echter niet. Op zondag meldt hij zich bij PEC Zwolle, de donderdag erna maakt hij zijn debuut. Iets sneller dan verwacht, maar vanwege een aantal blessures kan trainer Ron Jans niet anders. Sport-Promotion stelde Sainsbury voor aan PEC Zwolle. De speler had er direct oren naar, ook al had hij – eerlijk is eerlijk – nog nooit van Zwolle gehoord.

“Toen ik drie was gaf mijn moeder me op bij de lokale voetbalclub, Armadale Soccer Club,” vertelt hij. “Op die leeftijd was ik blijkbaar nogal hyper. Mijn vader heeft ook altijd gevoetbald. Ik werd ingedeeld bij de vijfjarigen. Ik geloof niet dat het iemand iets uitmaakte dat ik eigenlijk niet in die categorie thuishoorde. Het heeft mij in ieder geval geholpen de voetballer te worden die ik nu ben. Ik heb me sneller ontwikkeld dan de gemiddelde jongen. Binnen mijn eigen team viel ik niet eens heel erg op. Ik wil mezelf niet op de borst slaan, maar ik was wel verder

dan mijn leeftijdgenoten. Omdat ik mezelf steeds wilde uitdagen, speelde ik liever met oudere jongens.”

Gewoon jongetje

Armadale zal altijd ‘zijn cluppie’ blijven, maar als Sainsbury op zijn vijftiende wordt benaderd door Perth Glory, pakt hij zijn biezen. Alles om een betere voetballer te worden. Met Perth speelt hij tegen andere ‘state teams’. Sainsbury wordt gezien en hij wordt geselecteerd voor het Australisch elftal onder 17.

Coast Mariners. Op zijn negentiende heeft Sainsbury zijn eerste profcontract in de pocket. In zijn tweede seizoen wint hij de landstitel met de Mariners. Een jaar later, 2012/2013, wordt hij door de club uitgeroepen tot speler van het jaar.

Sainsbury blikt terug: “Als je bij het AIS zit, heb je een behoorlijke kans om profvoetballer te worden. Ik schat het in op vijftig procent. Ik was een van de gelukkigen. Bij de Mariners kwam ik meteen in het eerste, al stond ik natuurlijk niet direct in de basis. Het duurde zelfs even voor ik regelmatig werd opgesteld. In mijn derde jaar werd de captain verkocht. De coach had veel vertrouwen in me en zette me op zijn plek, toevallig mijn favoriete positie. Ik beet me erin vast en dat was dat.

Perfect tussenstation

Sainsbury wordt gezien als een van de grootste talenten van Australië. Zijn coach bij de Mariners, Graham Arnold, in het verleden actief als speler voor Roda JC en NAC, tipt Dick Tuit van Sport-Promotion. Tuit: “Arnold kent het Nederlandse voetbal. Hij weet wat hier speelt. Trent is te goed voor Australië. Hij veronderstelde dat Nederland het perfecte tussenstation voor Trent zou zijn.”

Trent daarover: “Ik hoefde niet weg, maar ik wilde mezelf wel verder verbeteren. Ik heb een stevige basis gelegd bij de Mariners, maar voor mijn gevoel moest ik dóór. De clubleiding was het daarmee eens. Ik had het geluk dat ik na 3,5 jaar bij de Mariners werd opgepikt door PEC Zwolle. Ik had eerder niet gehoord van de club, maar ik begreep al snel dat ze in de top van de Nederlandse competitie meedraaien. Ajax, Feyenoord en PSV kende ik wel. En ik wist dat de Nederlandse eredivisie een stevige competitie is, maar dat Nederlandse clubs nog maar zelden meedoen om de grote prijzen. Het is een competitie waarin spelers worden klaargestoomd voor grote Europese clubs. Voor mij was dat de perfecte stap. In Australië heb ik veel Nederlanders gesproken over PEC Zwolle. Mijn teamgenoot Patrick Zwaanswijk zei veel positieve dingen, ook over Ron Jans. Toen was de keus voor mij niet moeilijk meer.”

Trent Sainsbury vertelt dat hij zich op de eerste training in Zwolle net een klein kind voelde. “Ik was zó nerveus. Ik keek op naar alle spelers en moest mijn plek nog zien te vinden. En dan had ik ook nog die jetlag. Toen ik in de bus naar Utrecht zat voelde ik ‘m nog.”

Jetlag

Het is slecht weer als Sainsbury zijn debuut voor PEC Zwolle maakt. Ondanks zijn jetlag speelt de Australiër naar tevredenheid, totdat hij na ruim zeventig minuten ten val komt.

Sainsbury: “Ik voelde het meteen in mijn knie. Ik keek naar het gras en zag dat ik bovenop een sproeier was gevallen. Hij stak er een paar centimeter bovenuit. Ik dacht dat ik de pijn wel kon verbijten, maar toen ik de bal naar de keeper passte voelde ik een felle steek in mijn knie. De volgende dag wees de scan uit dat mijn knieschijf was gebroken. Dat was een megashock. Ik wilde me in Zwolle bewijzen en het WK kwam er ook nog eens aan. Ik stond met een been in het Australische team. Dat kon ik nu allemaal op mijn buik schrijven. Het was echt *devastating*.”

Dick Tuit: “De sprinkler was waarschijnlijk niet goed in het gras gezakt. PEC heeft nu een claim bij Utrecht neergelegd, maar daar schuiven ze het weer door naar de gemeente. Er wordt allemaal maar makkelijk over gedaan. Trent is bijna een half jaar uit de running geweest en heeft nog steeds last van zijn knie.”

Trent: “Ik ben bij verschillende doktoren geweest. Ik kon mijn knie laten opereren, dan zou ik zeven tot negen maanden aan de kant staan. Het alternatief was de knie vanzelf te laten genezen. Ik zou dan nog een lange tijd pijn hebben en had niet de garantie dat het helemaal goed zou komen. Verschillende specialisten hebben me geadviseerd voor het laatste te kiezen. Het lichaam geneest zelf het beste. Maar toch, zes maanden zonder voetbal is erg lang. Wat ik in de tussentijd heb gedaan? Tja, spieren kweken zodat ik indruk kon maken op het strand. Haha. Maar zonder gekheid, van tevoren heb

“Ik vond het erg zwaar om een halfjaar niet te kunnen voetballen”

Rabo Topsportdesk

Sport is je leven. Daar doe je alles voor. Grote druk om te presteren, vaak onderweg, nauwelijks privacy en weinig aandacht voor financiële zaken. Gelukkig kun je die met een gerust hart overlaten aan jouw financiële coach van de Rabo Topsportdesk.

Wij kennen de topsportwereld van binnenuit en weten wat topsporters beweegt. We helpen je met een persoonlijk toekomstplan en nemen je de zorg uit handen.

Meer weten? Bel de Rabo Topsportdesk: (040) 293 65 96

Samen sterker

Rabobank

je eigenlijk geen idee hoe moeilijk het is om niet mee te kunnen doen. Ik dacht altijd dat ik dat wel kon handelen, maar ik vond het erg zwaar. Mijn vriendin heeft me goed gesteund en ik heb veel gehad aan de mental coach van de club. Gelukkig hebben de jongens me ook goed opgevangen."

"Ik moet geduldig zijn en door de pijn heen werken"

Oude vent

Afgelopen zomer werkte Trent keurig zijn krachttraining af. Hij begon een week eerder dan de rest van het team omdat de club hem op tijd fit wilde krijgen. In het voorseizoen, zo'n anderhalve maand terug, kwam hij voor het eerst weer aan spelen toe. Pijnvrij is zijn knie nog altijd niet.

"Ik moet goed opwarmen als ik ga trainen, anders voel ik me net een oude vent. 's Morgens ben ik stijf, maar na de training is het het ergste. Dan kan ik amper een trap oplopen. Ik moet geduldig zijn en door de pijn heen werken. Het voelt wel steeds iets beter. Opereren heeft nu geen zin meer maar het goede nieuws is dat ik verder niets kapot kan maken."

En dus staat Sainsbury de eerste wedstrijd van het seizoen in de basis tegen FC Utrecht. Alsof de duvel ermee speelt, raakt hij opnieuw geblesseerd. Hij krijgt een trap tegen zijn enkel en staat twee weken langs de kant. Sainsbury is gelukkig weer van de partij als PEC Zwolle in de voorronde van de Europa League gelijk speelt tegen Sparta Praag. Langzaam maar zeker komt de oude Sainsbury weer terug.

Verkeerde kant

Met zijn vriendin heeft hij inmiddels een eigen woning betrokken. Al bij al waren ze snel gewend in ons kikkerlandje, al zullen de vele fietsen en het feit dat *wij* aan de verkeerde kant rijden hem voorlopig blijven verbazen. "Iedereen spreekt Engels en ze zijn hier heel aardig. Zwolle is ook een prima stad voor mij. Er is genoeg te doen, maar het is niet te druk. Ik houd niet van grote groepen mensen."

Het leven van een profvoetballer hier verschilt wel enigszins van dat in Australië. Sainsbury: "Het voorseizoen in Australië is veel langer. Daar duurt het zo'n tien tot twaalf weken, hier vier. Hier train je vooral met de bal, in Australië doe je een heleboel dingen - zwemmen, strandloopjes - voor je met de bal aan de slag gaat. Verder heb je hier alleen maar goede spelers. In Australië heeft elk team wel drie of vier mindere spelers. En natuurlijk is het spel sneller en scherper. Ik denk dat ik hier veel kan leren."

Voorlopig einddoel is de Premier League. Als het even kan bij Chelsea, want over die club droomt hij al sinds hij een klein jongetje is. "Ik wil in de topleague van de wereld voetballen en uiteindelijk wil ik in de Champions League spelen. Toen ik als kind van een leven als profvoetballer droomde, zag ik grote auto's, vrouwen, geld, het publiek... In praktijk houd ik het bij één vrouw en één auto." Sainsbury lacht. "Ach weet je, ik ben tevreden met het leven dat ik leid. Als ik nu ook nog eens tot mijn vijftigste kan voetballen, ben ik helemaal blij. In mijn

dromen ging het overigens razendsnel: na Australië zou ik zó in de Premier League terechtkomen. Dat lijkt nu wat langer te duren."

Ondanks de zeurende knie kan Trent Sainsbury weer hoopvol vooruitkijken. Op de dag van ons gesprek werd hij ook nog eens gebeld door Ange Postecoglou, coach van de socceroos, die hem meedeelde dat hij bij de laatste twintig zit voor de oefenwedstrijden tegen België en Saoedi-Arabië. Sainsbury knikt tevreden. "Mijn harde werken betaalt zich uit. Dat geeft vertrouwen."

DE SOCIAALSTE COMPETITIE VAN EUROPA

Achter de schermen is de afgelopen maanden veel gebeurd. We praten jullie bij over de nieuwe CAO, een opzienbarend onderzoek over het zwarte gat en een revolutie in de spelersmakelaardij.

CAO

Dankzij Louis van Gaal steeg het Nederlands voetbal afgelopen zomer in aanzien. Oranje sneuvelde pas in de halve finale. Meerdere internationals werden vanuit de eredivisie naar grotere competities gelanceerd. Op de ranglijst van de FIFA stegen we van de twaalfde naar de derde plaats. Toen de competitie eenmaal begon, verstomde de euforie echter snel. Direct waren er discussies over de steeds zwakkere concurrentiepositie van het clubvoetbal. Zo bleken de gemiddelde salarissen weer wat gedaald, FC Groningen lag er direct al uit in Europa, jonge talenten waren door goede aanbiedingen uit het buitenland niet te houden en in de eerste divisie vchten clubs voor hun bestaan.

In zulke tijden is het van belang dat je sterk staat. Gelukkig hebben we daarvoor kunnen zorgen. In ons vorige magazine kondigden we al aan dat er een principeakkoord was bereikt over een nieuwe CAO. Rond de spectaculaire wedstrijden van Oranje in Brazilië hebben we de afspraken definitief gemaakt. De handtekeningen van de spelersvakbonden en de clubs zijn gezet. We zijn er best trots op. Tot 2018 zijn de betaald voetballers verzekerd van een uitstekende CAO. Misschien hebben we

niet de sterkste competitie van Europa, maar wel de sociaalste. Nergens is het zo goed geregeld wanneer spelers te maken krijgen met ziekte, blessures of ontslag. Een versoering van de CAO hebben we voorkomen.

Nergens is het zo goed geregeld wanneer spelers te maken krijgen met ziekte, blessures of ontslag

Waar de clubs de overeenkomst verder wilden uitkleden, hebben wij juist gezorgd voor een betere collectieve regeling. Volledig terecht in onze ogen. CAO-onderhandelingen mogen niet worden misbruikt om begrotingstekorten te dichten. De minimale collectieve afspraken zijn immers niet de oorzaak van de structurele geldproblemen in het voetbal. Als er nog steeds grote sommen uitgegeven kunnen worden aan transfers, makelaarscommissies en gouden handdrukken, moet het toch niet al te moeilijk zijn om volwassen collectieve afspraken te maken. Dat is gelukt.

Onze voornaamste inzet was een deal waardoor alle zwaar geblesseerde voetballers professioneel kunnen revalideren op het Sportmedisch Centrum van de KNVB. Daarvoor is een verzekering afgesloten met Wannet Sports Insurance. Hierover lees je elders in dit blad meer. Mocht je in de ongelukkige positie komen dat je een kruisband afscheurt, dan hoeft je je geen zorgen meer te maken over de kosten van het herstel. "Een geweldig resultaat," vindt directeur Ko Andriessen. "De ziektekostenverzekeringen dekten langdurige revalidaties niet meer, waardoor voetballers zelf voor de kosten opdraaiden. Vooral voor de spelers in de eerste divisie, die vaak voetballen voor het minimumloon en zich geen dure revalidatie kunnen veroorloven, is dit een geweldige stap voorwaarts."

Een tweede eis van ons was doorbetaling bij ziekte en arbeidsongeschiktheid. Clubs probeerden op deze regeling te schieten, maar dat hebben we kunnen tegenhouden. "En terecht," vindt Andriessen. "Als je dat punt gaat aantasten, kun je niet spreken van een inhoudelijk sterke CAO." Blessures komen nogal vaak voor. In andere competities heb je maar een paar weken of een paar maanden recht op doorbetaling van je salaris. "In

Nederland niet. Hier blijf je recht houden op je salaris. Dat maakt onze CAO de sterkste van Europa. Daar gaan we niet aan morrelen."

Ons derde keiharde punt was handhaving van de schadevergoeding bij ontslag. Sommige voetballers hebben recht op een vergoeding als hun contract wordt opgezegd. Gaat het om een verbintenis die eerder is verlengd en ben je minimaal vijf jaar in dienst bij een eredivisieclub of drie jaar bij een eerste divisieclub, dan heb je onder voorwaarden, bij het ontslag recht op een half maandsalaris per contractjaar. Andriessen: "Afschaffen, zeiden de clubs. Daar zijn we voor gaan liggen. We hebben over veel meer zaken gesproken, van vakantie-toeslagen tot matchfixing, maar deze punten springen er voor ons uit. Het zijn de drie pijlers onder de CAO. Daar wilden we niet aan tornen. Dat belang werd alleen maar groter toen uit een onderzoek bleek dat spelers vaak al moeite genoeg hebben om een nieuwe baan te vinden."

Scholingsonderzoek

Het zwarte gat is een groter probleem dan we aanvankelijk dachten. Veel voetballers hebben grote moeite om na hun sportieve loopbaan de draad weer op te pikken. Om een goed beeld te krijgen, schakelden we de gerenommeerde adviseurs van Berenschot in. Het Utrechtse bureau voerde voor ons een enquête uit onder gestopte profs. Vrijwel niemand zat zijn centen te tellen op een tropisch eiland. Het is onzin te denken dat iedereen na een paar jaar eredivisie beschikt over een vrijstaand landhuis en een sportbolide. Slechts een kleine minderheid slaagt erin zich financieel onafhankelijk te voetballen.

Een ontslagvergoeding zoals vastgelegd in de CAO is echt geen overdreven luxe. Een groot deel van de ex-profs heeft moeite een baan te vinden. De werkloosheid ligt hoger dan in andere beroepsgroepen. Een kwart van de spelers die de afgelopen tien jaar stopten, heeft geen werk. De meesten kunnen zich dat nauwelijks veroorloven, zoveel blijkt uit een analyse van de loonstrookjes. Momenteel verdienen 82 spelers een kwart miljoen of meer. Zij krijgen vaak aandacht van de media waardoor de indruk ontstaat dat iedereen na zijn 35e kan gaan rentenieren. Bijna zevenhonderd voetballers zitten echter onder een ton en 256 voetballers verdienen minder dan 25 duizend euro. Slechts een enkeling heeft na zijn carrière de luxe om full time gaan werken aan zijn handicap op de golfbaan, de rest moet gewoon aan het werk. De meesten zien we gewoon weer terug in het betaald voetbal. Vooral trainer/coach is een populaire baan. Ruud van Nistelrooy is zeker niet de enige ex-speler die nu opduikt in de dug-out. Zeventien procent van de voetballers die de afgelopen tien jaar stopten, werkt als coach. Nummer twee en drie zijn zelfstandig ondernemer en manager. Het minst populair is een overstap naar de semi-publieke sector.

De afgelopen jaren ontplooiden we al initiatieven om spelers te behoeden voor het zwarte gat. Via de ProProf Career Coach kregen diverse spelers advies over een volgende loopbaan. Toch is er voor de vakbond nog veel werk te doen, zo bleek uit interviews die Berenschot afnam bij voetballers. Wij vinden juist dat spelers vroeg over hun toekomst moeten nadenken, maar dat wordt niet altijd geaccepteerd en gestimuleerd.

Als je een kruisband afscheurt, dan hoeft je je geen zorgen te maken over de kosten van het herstel

Een kwart van de spelers ondervindt problemen bij zijn club als hij naast de trainingen wil gaan studeren. In de kleedkamers is het nauwelijks onderwerp van gesprek. "Ik werd mij er pas van bewust dat mijn profcarrière aan het aflopen was toen ik bij een partijvorm tussen jong en oud in het oude team werd ingedeeld," aldus een van de spelers die net als veel collega's zegt dat hij graag betere adviezen had gekregen. Volgens het onderzoek zouden zaakwaarnemers zich daarin kunnen verbeteren.

Makelaars

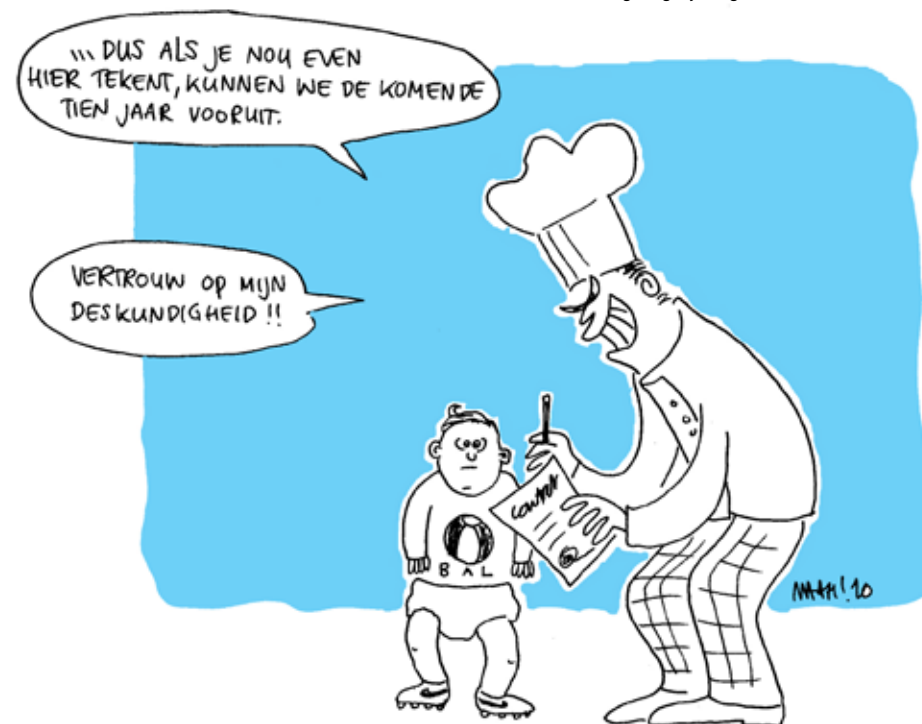
Juist deze beroepsgroep ligt onder vuur. Misschien hebben jullie het wel meegekregen. In 2015 gaat de makelaarslicentie definitief verdwijnen. Daar is ProProf niet blij mee. Er is straks geen keurmerk meer waarop de spelers kunnen vertrouwen. Eerlijk gezegd is ons compleet onduidelijk waarom de FIFA het licentiesysteem liquideert. Vermoedelijk zijn ze niet in staat om de ma-

kelaars te controleren. Het had ons logischer geleken dat de regels worden aangescherpt in plaats van afgeschaft. Nu dreigt een wild west, terwijl uit het onderzoek van Berenschot blijkt dat het al moeilijk genoeg is om de juiste makelaar te kiezen.

Directeur Ko Andriessen voorziet vooral problemen langs de jeugdvelden. "Het wordt een volledig vrij beroep waarop geen enkele controle meer is. Nu is in de reglementen van de KNVB nog vastgelegd dat spelers van vijftien jaar en jonger niet benaderd mogen worden. Straks vervalt dat reglement. Dan mag iedereen op jongere spelers afstappen en kunnen er ook gemakkelijk lange contracten worden getekend tussen makelaars en minderjarigen." In andere landen zien we al vaak vreemde contracten van spelers die in handen zijn gevallen van zaakwaarnemers. "De kans dat dit ook in Nederland gaat gebeuren zal eerder groter dan kleiner worden wanneer er geen enkele controle meer is."

ProProf adviseert zijn spelers zichzelf goed te informeren voor ze in zee gaan met een makelaar. "Jonge jongens hebben pas een makelaar nodig zodra ze een contract gaan tekenen. Eerder niet. Dan nog zal voor veel spelers de vraag zijn: wie moet ik kiezen? Nu heb je een licentiesysteem waardoor je nog enigszins een indruk hebt wie voldoet aan de kwaliteitseisen, maar straks zie je door de bomen het bos niet meer. De spelers worden zelf verantwoordelijk. Als vakbond zijn wij hoogst ongelukkig met de nieuwe situatie."

Het huidige systeem vervalt op 1 april. Momenteel wordt achter de schermen overleg gevoerd om de negatieve gevolgen zo veel mogelijk te beperken. "We zijn in gesprek met alle partijen: KNVB, FBO, VVCS, Pro Agent. ProProf is voorstander van een keurmerk dat de FIFA-licentie vervangt. Daarover wordt nu gesproken. We willen zo weinig mogelijk negatieve effecten."

“IK NOEM HEM MIJN MANAGER MAAR HIJ IS GEWOON MIJN VRIEND”

Nog niet zo heel lang geleden was Memphis Depay een talentvolle jonge speler van wie hij de zaken behartigde. Kees Ploegsma jr. van de Sports Entertainment Group (SEG) International was toen nog groter dan de speler. Die situatie is inmiddels omgekeerd. “Nu ben ik de zaakwaarnemer van die topspeler achter wie iedereen aanzit. Een ontmoeting in Eindhoven met de aanstormende ster en zijn manager.

De ontmoeting

Kees Ploegsma jr.: “Ik denk dat het een jaar of vijf geleden was. Natuurlijk kende ik Memphis al heel lang als voetballer. Hij was al een toptalent toen hij elf, twaalf jaar was. Het eerste contact was niet eens met Memphis maar met zijn moeder. Aan haar hebben we laten weten dat ik heel graag zijn zaken wilde behartigen. De vraag was ook of hij bij mij wilde komen en niet andersom.”

Memphis Depay: “In die periode waren er meerdere mensen die mijn zaken wilden behartigen en daarbij is de eerste indruk altijd belangrijk. Het gaat toch vooral om het gevoel. Ik heb overlegd met mijn familie maar uiteindelijk was het mijn beslissing.”

Kees: “In het begin was het vooral een kwestie van el-

kaar leren kennen. Het spannendste in die beginjaren was dat we nee zeiden tegen het eerste contract dat PSV hem aanbood.”

Memphis: “En dan afwachten wat er zal gebeuren. Kommen ze wel of niet terug?”

Kees: “En daar kwamen ze.”

De wisselwerking

Memphis: “Het belangrijkste is dat een zaakwaarnemer meedenkt. Het gaat om jouw ontwikkeling en daarbij moet je steeds nadenken over wat voor jou het beste is. Ik weet dat Kees erop gericht is dat ik zo ver mogelijk kom. Hij is ook niet iemand die me alleen maar naar de mond praat en zegt dat ik goed heb gespeeld. Onzin,

daar gaat hij me echt niet mee helpen. Ik weet zelf ook wel wanneer ik slecht heb gespeeld. Kees is daar heel eerlijk in. Hij komt altijd met concrete dingen en niet met grote onzinverhalen. Daar valt hij me niet mee lastig.”

Kees: “Ik voel ook dat ik alles tegen hem kan zeggen. De belangrijkste eigenschap van Memphis is zijn zelfvertrouwen. Hij is voor de duivel niet bang. Je kunt hem zó droppen in het Maracanã-stadion en dan zal hij gewoon zijn ding doen. Dat heb je toch ook gezien op het WK? En hij heeft een verschrikkelijke drive, ik hoef hem nooit aan te sporen. Dat vind ik mooi om te zien omdat die drive bij mij als voetballer juist ontbrak. Memphis heeft drie belangrijke eigenschappen: Hij heeft exceptionele kwaliteiten, een enorm zelfvertrouwen en een gigantische

drive. Een super combinatie, daarom wist ik al vanaf het begin dat hij ver kan komen.”

Memphis: “Die druk leg ik mezelf altijd op. Ik voel me altijd verplicht om het verschil te maken. Ik weet dat ik dat kan, dus ik vind dat ik dat ook moet laten zien. Het maakt me niet zo veel uit dat mensen nu ook iedere wedstrijd verwachten dat ik het laat zien. Dat hoort er gewoon bij en dat verlang ik steeds van mezelf. Er is ook altijd wel een moment in de wedstrijd dat ik het kan laten zien. Daar vertrouw ik op.”

Kees: “Een half jaar geleden waren er genoeg mensen die hem helemaal niets vonden, tegenwoordig is hij knuffeldier nummer een. Als hij dadelijk weer drie wedstrijden slecht speelt, verandert dat oordeel opnieuw. Memphis heeft daar lak aan. Hij weet waar hij mee bezig is en werkt daar onverstoorde aan verder.”

Memphis: “Ik ben eigenlijk nooit nerveus of gespannen. Ik kan nooit wachten om te laten zien wat ik kan. Dat is het gevoel dat ik heb voor een wedstrijd. Ik heb hier de hele week naartoe gewerkt, nú moet het gebeuren.”

De carrièreplanning

Kees: “Na die ontmoeting moesten we elkaar toch vooral leren kennen. Dat was op zich ook al bijzonder. Een jongen van zestien jaar ontmoet een lange kale die zegt ‘Ik ga jou helpen’. Na dat aftasten ga je uitspreken wat je ambities zijn. Vanaf het begin hebben we maar één ambitie: Real Madrid!”

Memphis: “Dat klopt. Als klein jongetje was dat mijn droom en van die droom hebben we mijn doel gemaakt.”

Kees: “Ik denk dat ieder jongetje erover droomt bij een club van die omvang te spelen. En natuurlijk maak je daar een plan bij. Wat heb je nodig? Dat gaat van de keuze voor de clubs waarvoor je speelt tot persoonlijke coaches en fysiotherapeuten. Moet je wel of niet op jezelf wonen? Hoe leef je? Hoeveel rust heb je nodig? Hoeveel training? Hoe deel je dat in?”

Memphis: “Dat zijn dingen waar ik bewust mee bezig ben. Op het veld test ik mezelf voortdurend. Daar voel je zelf wel aan op welke onderdelen je het verschil kan maken. Ik stel hoge eisen aan mezelf, ik wil in principe

overal de beste in zijn.”

Kees: “We hebben geprobeerd een team samen te stellen dat hem zo ver mogelijk kan brengen. We reiken hem alles aan, maar het voetbalgedeelte is toch iets dat Memphis zelf bepaalt. Ik kan wel zeggen waarom ik hem wel of niet goed vond, maar hij voelt dat uiteindelijk zelf het beste aan. Ik vraag hem wel eens of hij goed eet en als dat niet zo blijkt te zijn, dan doen we daar wat aan. Het voetbaltechnische gedeelte stippelt hij zelf uit met zijn trainers. Die hebben ten slotte ook allemaal hetzelfde belang: een zo goed mogelijke Memphis Depay opstellen.”

Memphis: “Dat is ook wel logisch. Wat moet jij dan tegen me zeggen?”

Kees: “Dat ik beter ben dan jij.”

Memphis: “Haha.”

Kees: “Ik vond hem tegen NAC niet zo best voetballen. Iedereen was enthousiast, maar ik niet.”

Memphis: “En daar kom je nu pas mee?”

Kees: “Dat heb ik je ook gezegd. Misschien ben ik ook

wel extra kritisch omdat ik hem al zo vaak heb zien spelen. Ik weet daarom ook dat hij nog veel beter kan. Dat zeg ik dan dus wel.”

Het afschermen

Kees: “Het verschil met vorige zomer is ongelooflijk. Memphis kan niet meer door Eindhoven lopen zonder dat hij wordt aangesproken. Ik krijg zoveel verzoeken. Er zijn heel veel mensen die iets van hem willen. Ik filter dat en uiteindelijk bepaalt Memphis of hij ergens wel of niet aan meewerkt.”

Memphis: “Ik wil best een hoop terugdoen voor mijn fans, maar het voetbal moet wel centraal blijven staan. Dat ik nu populair ben, komt door het voetbal. Dus is het belangrijkste dat ik er alles aan doe om dat zo te houden.”

Kees: “Tegenwoordig is een voetballer een merk. Hoe wil je dat mensen naar hem kijken? Er komen niet alleen

verzoeken van supporters maar ook van talloze media. Memphis is een beetje ongrijpbaar, dat willen we wel zo houden. Ik krijg veertig verzoeken om dezelfde documentaire te maken. Dan zegt Memphis terecht: ‘Ik heb één keer het verhaal over mijn jeugd verteld, daar moet iedereen het maar mee doen’. Als het spannend begint te worden voor wat betreft belangstelling van andere clubs dan licht ik hem ook in. Maar ik ga hem daar niet elke dag mee lastig vallen. Hij moet wel gewoon zijn werk bij PSV optimaal blijven doen. Dat is de basis van alles.”

De status

Kees: “Achteraf is het heel makkelijk om te zeggen dat ik dit allemaal heb zien aankomen, maar ik heb er wel degelijk altijd rekening mee gehouden. Ik wist altijd dat hij dit in zijn mars had. Daar ben ik niet de enige in, de hele wereld zag dat. Alleen eindigt het niet met goed kunnen

voetballen, daar begint het mee. Het vergt ook nog een heleboel andere dingen om daarna al die stappen vooruit te kunnen zetten. Het is een lange weg en we staan pas aan het begin.”

Memphis: “Natuurlijk wordt er van alles tegen je gezegd en komen mensen met adviezen. Maar ik ben een beetje een aparte wat dat betreft. Als iemand me zegt: ‘Luis-ter, je moet dit en dit doen, dan werkt dat niet bij mij. Ik ben een voetballer die heel veel dingen op gevoel doet. Ik ben niet het type speler dat je een opdracht geeft en die simpel uitvoert. Ik zoek bijna overal mijn eigen weg in en doe vooral dingen waar ik me sterk bij voel. Zo is dat bij alles.”

Het vertrouwen

Kees: “Ik denk dat PSV hem al twee jaar eerder had kunnen brengen. Dick Advocaat gaf destijds altijd de voorkeur aan Dries Mertens, terwijl ik wist dat Memphis er op dat moment al lang klaar voor was.”

Memphis: “Ik heb er toen echt wel eens over gesproken met de trainer, omdat ik het gevoel had dat ik een kans moest krijgen. Ik zag ook wel dat Dries het goed deed, maar tegelijkertijd toonde ik bij iedere invalbeurt dat ik wat extra's kon brengen. Dan is het moeilijk als je niet mag beginnen. Als jeugdspeler ben je gewend om altijd te spelen. Je doorloopt alle nationale jeugdopleidingen en altijd valt de keuze op jou bij het maken van een opstelling. Opeens is dat weg. Daar moet je mee leren omgaan.”

Kees: “Ik heb daar met Marcel Brands, de technisch directeur van PSV, over gesproken. Intussen houd je Memphis steeds voor: ‘Blijf goed trainen, blijf goed invallen...’ Dan is het onvermijdelijk dat het moment komt dat de keuze op hem valt. Memphis heeft dat fantastisch opgepakt. We hadden echt een route uitgestippeld. Wanneer hij zijn kans in de basis zou krijgen, dat hij het WK zou kunnen meemaken en daar belangrijk zou zijn. Memphis heeft het allemaal waargemaakt.”

Memphis: “Kees is recht door zee en vertelt me de waarheid. Voor mij is dat heel belangrijk. Ik ben niet iemand die snel anderen vertrouwt. Door de jaren heen zijn Kees en ik steeds meer naar elkaar toe gegroeid. Als ik ergens mee zit kan ik hem bellen en dan weet ik dat hij voor me klaar staat.”

Kees: “Het eerste jaar werkten we nog met een contract, toen was het vooral een zakelijke overeenkomst. Ondertussen is privé en zakelijk door elkaar heen gaan lopen. Als we een hapje gaan eten of we pakken een film dan praat je wel over zaken maar ook over andere dingen. Die scheidslijn is weg. Dat is ook hartstikke leuk.”

Memphis: “Ik noem hem altijd mijn manager maar hij is ook gewoon een vriend. Tegelijkertijd weten we allebei waar het om gaat. Ik wil alles uit mijn carrière halen en Kees speelt daar een belangrijke rol in.”

DE TEST Hoe goed kent de zaakwaarnemer zijn speler? We legden een eenvoudige test voor.

Wie is de favoriete speler van Depay?

Kees: “Ronaldo. Simpel. Dat is wel meteen de makkelijkste vraag.”

Depay: “Dat klopt wel, al moet hij oppassen dat hij niet te breed wordt. Het is tegenwoordig allemaal gebaseerd op kracht. Bij Manchester United was het opwindender om naar hem te kijken. Ik vind Neymar ook heel erg goed.”

Kees: “Nee joh, hoe kom je daar nu bij?”

Depay: “Heb je gezien hoe hij Brazilië in zijn eentje droeg en hoe hij Barcelona op sleeptouw nam toen Messi er niet was. Hij speelt gewoon in dienst van Messi.”

Wat is zijn favoriete drankje?

Kees: “Dat kunnen er zoveel zijn. Het is in ieder geval geen alcohol. Het zijn vooral sapjes. Appelsap met spa rood. Hij kan op een avond wel zes keer switchen. Van chocomel naar cola en ga zo maar door.”

Memphis: “Dat klopt wel. Ik drink alles door elkaar.”

Wie is zijn favoriete artiest?

Kees: “Poeh...ik ken het genre wel waar hij van houdt alleen ken ik de artiesten niet allemaal bij naam. Wat is

het, rapmuziek? Ja toch? Ik weet dat het van Nederlandstalig naar Engelstalig gaat. Het is eigenlijk als met die drankjes: alles door elkaar.

Memphis: “Ik heb ook geen favoriete artiest.”

Kees: “Zie je, alweer goed! Dat is al drie uit drie!”

Memphis: “Mijn muzieksmaak is heel breed. R&B, rap en zowel Nederlands als Amerikaans. Chris Brown is een zanger die tegelijkertijd ook rapt, Jay-Z...”

Wat is zijn droomauto?

Kees: “Dat was een...wat was dat nou? Een Bentley! Daar heeft hij het lang over gehad maar op het laatst heeft die plaatsgemaakt voor een... Ik weet het niet meer. Ik heb ook helemaal geen verstand van auto's. Als ik een auto zie rijden herken ik het merk ook vaak niet.”

Memphis: “Ik hou wel van auto's maar ik heb niet echt een droomauto. Het verandert ook steeds.”

Kees: “Ik geef helemaal niets om auto's. Ik heb tien jaar in een Skoda gereden omdat die lekker ruim was.”

Wat is zijn mooiste goal?

Kees: “Pfff...”

Memphis: “Dat is moeilijk want dat zijn er veel... Haha.”

Kees over Memphis:
“Hij heeft exceptionele kwaliteiten,
een enorm zelfvertrouwen en
een gigantische drive”

Memphis over Kees:
“Hij is niet iemand die me alleen
maar naar de mond praat”

HERSTEL VERZEKERD

Samen met sportverzekeraar Joseph Wannet van Wannet Sports Insurance boekten we een van de grootste successen in de CAO. Mede dankzij dit verzekeringskantoor kunnen nu ook de spelers zonder goedgevulde spaarrekening fatsoenlijk herstellen van zware blessures. “Het is niet meer zo dat alleen de jongens van grote clubs naar Zeist mogen om te revalideren.”

De brief was aangrijpend. Bart de Groot van FC Emmen luidde de noodklok. Hij scheurde zijn voorste kruisband af. Revalideren bleek voor hem niet mogelijk omdat dat buiten zijn ziektekostenverzekering viel. Wie goed wil herstellen moet naar Zeist. Duizenden euro's om zijn revalidatie zelf te betalen had hij niet. Einde verhaal. Weg voetbalcarrière. Joseph Wannet uit Duiven knikt. “Hij was niet de enige. Er zijn meer van dat soort brieven binnen gekomen,” aldus de Gelderlander die in de jaren tachtig zelf actief was in de jeugdopleiding van De Graaf-

schap. “Met de verhalen van deze jongens moesten we wat gaan doen, want het is doodzonde als talentvolle voetballers onnodig moeten stoppen.” Wannet maakte Guus Hiddink nog mee als hoofd opleidingen voordat hij in 1992 belandde in de sportverzekeringen. Zo'n tweeduizend voetballers over heel de wereld zijn bij hem verzekerd. Nederland, Duitsland, Denemarken, Australië. Met meer dan veertig clubs werkt hij samen. De risico's en financiële gevolgen zijn in deze bijzondere bedrijfstak vaak erg groot. Voor iedereen heeft

hij wel een specifieke voetbalverzekering. Vaak krijgt hij vragen over de dure benen van bijvoorbeeld Arjen Robben en Robin van Persie die vandaag de dag misschien wel net zo veel waard zijn als een schilderij van Vincent van Gogh, maar zij zijn de uitzonderingen. Veel minder aandacht krijgen de collectieve verzekeringen die met hulp van Wannet Sports Insurance in het belang van het betaald voetbal tot stand zijn gekomen. Al langere tijd werkt Joseph en zijn kantoor nauw samen met spelersvakbonden en de clubs, die zijn verenigd in de FBO.

Invalide

Eerst was hij betrokken bij de CAO collectieve ongevallenverzekering. Speciaal voor voetballers die door een ongeluk van de ene op de andere dag niet meer konden voetballen. “Voor spelers die zoiets overkwam, moest uit sociaal oogpunt wat worden geregeld. Daar heb ik toen aan meegewerkt. Rijd je met de auto tegen een boom aan en je bent invalide, dan wordt er 175 duizend euro uitgekeerd via de ongevallenverzekering. De spelers betalen de premie zelf via de clubs. Zij houden dat in op het netto salaris, waardoor de uitkering in het geval van een ongeval ook netto is.”

Het gaat om een zeer lage premie (€147,50 per jaar) die zijn waarde al meerdere keren heeft bewezen. Een bekend geval is Mihai Nesu. De voormalige FC Utrecht-voetballer die op 28-jarige leeftijd verlamd raakte na een botsing op de training. “Tevens wordt er uitgekeerd bij overlijden na een ongeval. Later hebben we de verzekering verder verbeterd. Kijk maar eens hoeveel sporters de laatste jaren te maken hebben gekregen met hartfalen.” David Di Tomasso van FC Utrecht overleed in zijn slaap. Hij was pas 26 jaar. “Toen was er nog geen overlijdensverzekering door hartfalen. Het is heel lullig voor nabestaanden wanneer er niets is geregeld. Dat is door de bonden en door ons opgepakt. Nu is iedereen daar tevreden over. De claims worden snel afgewikkeld en de premie is relatief laag.”

Zesvoudige bedragen

Naast de CAO collectieve ongevallen- en overlijdensverzekering bleek er ook steeds meer behoefte aan ondersteuning bij revalidatie van zware blessures. Joseph Wannet legt eerst de voorgeschiedenis uit. “Zeventig procent van de clubs zit met de reguliere ziektekostenverzekering bij de ziektekostenverzekeraar Menzis. Ons kantoor is tussenpersoon op die verzekeringen. Daar kan een speler gewoon dezelfde aanvullende pakketten nemen als een kantoormedewerker. In de aanvullende pakketten worden weliswaar behandelingen bij bijvoorbeeld fysiotherapeuten vergoed, maar vaak gaat het om een behandeling van pakweg een half uur per dag. Prima voor 99,9 procent voor de Nederlanders, maar een betaald voetballer die terug wil komen van een zware blessure komt daar natuurlijk niet mee uit. Die wil naar het Sportmedisch Centrum van de KNVB voor full time behandelingen. Dan praat je over zesvoudige bedragen.”

Samen met Wannet Sports Insurance is er vanaf 1 juli 2014 een speciale verzekering bedacht voor profvoetballers in aanvulling op de CAO Ongevallenverzekering. “Daar heb ik destijds ook nog mee geholpen. Menzis kwam met een product dat clubs konden afnemen.”

Dat liep echter steeds moeizamer. De clubs moesten doorgeven welke voetballers allemaal onder de verzekering vielen. Niet alle clubs werkten mee, premies werden soms niet op tijd betaald, of clubs gaven alleen de blessuregevoelige spelers door. Soms kwamen voetballers die geblesseerd raakten erachter dat hun naam niet was doorgegeven. “In de loop van de jaren bleek dat niet optimaal te werken,” geeft Wannet toe. “Menzis wilde er mee stoppen.” De verzekeraar ging alleen nog door bij de clubs waar ze partner waren. Bij topclubs als PSV, Ajax en FC Twente. “Maar voor alle andere clubs viel het weg. Toen dachten we: wat nu?”

Vogelvrij

Zeker op lager niveau waren spelers daardoor vogelvrij. Een behoorlijke tackle kon al gauw een enorme schadepost opleveren. Vooral aan de onderkant van het betaald voetbal stond een zware blessure vrijwel gelijk aan het einde van een loopbaan. Wannet: “Lang niet alle clubs in de eerste divisie hebben geld beschikbaar. Ze nemen liever een extra speler dan een verzekering voor de spelersgroep. Vooral jongens bij de kleinere clubs zaten met de handen in het haar als ze werden geconfronteerd met een zware blessure. Er stopten gewoon carrières omdat ze geen tienduizend euro hadden waarmee ze hun herstel konden betalen. De laatste twee jaar gingen er steeds meer stemmen op om iets te regelen.”

Aangezien de CAO op 1 juli 2014 afliep en er opnieuw onderhandeld moest worden, lag er een mooie kans. “Zowel de FBO als Ko Andriessen van ProProf vonden dat er iets moest komen. De CAO is dan de beste manier. Als je iets wilt creëren moeten gewoon alle contractspelers verzekerd zijn. Via Lloyd's waarvoor ik optreed zijn we toen aan de slag gegaan. Het is gelukt. Alle bijna duizend contractspelers zijn verzekerd. Het is niet meer zo dat alleen de jongens van de grote clubs naar Zeist mogen. Ik bezoek voor mijn werk vaak clubs in het buitenland, maar ik kan je zeggen dat er vrijwel geen landen zijn met zulke goede regelingen als hier. Denemarken heeft ook een sterke CAO, samen met Nederland lopen ze voorop. Wist je dat een speler in Duitsland maar zes weken krijgt doorbetaald als hij ziek of geblesseerd is? Dat hebben we hier toch een stuk beter afgedekt.”

Serieuze aandoening

Het is natuurlijk niet zo dat iedereen met een klein pijn-tje direct kan afreizen naar Zeist. Wannet lacht. “Nee, dat is niet de bedoeling. Er zijn wel voorwaarden gesteld. Het moet een serieuze aandoening zijn die ineens ontstaat, bijvoorbeeld een kruisband die afscheurt of

een zware tackle die resulteert in een beenbreuk. Voor de revalidatie moet minimaal zestig dagen staan. Tevens moet bij ons een behandelplan worden ingediend. Zo willen we voorkomen dat iedereen met een hamstringblessure gebruik gaat maken van deze regeling. We vergoeden de revalidatie tot een maximum van tienduizend euro. Dat lijkt ons een heel behoorlijk bedrag gezien de jaarlijkse premie van 250 euro per jaar die in de CAO is afgesproken.”

Wannet zit om tafel met topbestuurders van grote clubs en verzekert diverse internationals, maar is vooral trots op de collectieve afspraak die hij nu met de vakbonden heeft kunnen maken. “Ja, omdat dit echt iets betekent voor de volledige bedrijfstak. Van hoog tot laag. Want het was natuurlijk wel bijzonder triest dat spelers gewoon moesten afhaken omdat er niks was geregeld.”

Meer info?

Wanneer spelers meer willen weten over de sportverzekeringen van Wannet komt hij graag langs om het uit te leggen. “Ik kan me voorstellen dat er veel vragen zijn. Mochten voetballers of spelersgroepen er behoefte aan hebben dat ik tussen twee trainingen bijvoorbeeld eens uitleg kom geven, dan doe ik dat met alle plezier.” Geïnteresseerde spelers kunnen contact opnemen met ProProf of direct met Wannet: info@wannet.eu en 026-3704141.

ILIASS BEL HASSANI REKENT AF MET VOORROORDELEN

Vastbesloten heeft Iliass Bel Hassani zijn voetbalcarrière uitgestippeld. “Aan het einde van dit jaar wil ik zó goed zijn, dat er interesse komt van grotere clubs,” zegt de middenvelder van Heracles Almelo in dit openhartige interview.

Hij komt later binnen dan afgesproken maar excuseert zich onmiddellijk. Een besmuikte glimlach volgt. Tijdens het gesprek zal hij regelmatig zeggen dat hij nog veel moet leren. Niettemin maakt Iliass Bel Hassani (21) een volwassen en zelfbewuste indruk. Stabiël ook. Hij weet duidelijk wat hij wil: als voetballer de top halen, waar die ook ligt. Hij beseft goed wat hij daarvoor moet doen en laten.

Hij begon in Schiedam bij SVVSMC en kwam als C-junior bij Sparta Rotterdam. Zijn talent was onmiskenbaar. Al op zijn zestiende tekende hij zijn eerste contract, waarna op 22 augustus 2010 zijn profdebuut in de uitwedstrijd tegen RBC Roosendaal een feit was. In het seizoen 2011-2012 speelde Bel Hassani zo goed, dat hij werd verkozen tot Talent van het Jaar in de Jupiler League en de Gouden Stier kreeg uitgereikt. In 2013-2014 verkaste hij naar

Heracles Almelo.

Zijn profcarrière kent tot nu toe een logisch verloop. Een paar jaar geleden had hij nog andere gedachten, jong en onervaren als hij was. “Mijn contract bij Sparta was afgelopen en ik had besloten niet bij te tekenen en te wachten op geïnteresseerde clubs. Dat viel tegen. Geen enkele club kwam met een contractvoorstel. Mijn toenmalige zaakwaarnemer kende Andries Jonker, die werkte toen nog bij Bayern München. Zo gebeurde het dat ik daar stage mocht lopen. Liep ik ineens tussen grote jongens als Robben en Ribéry. Ik zag veel trainingen van het A-elftal, zó zwaar! Mede daarom zijn die clubs veel verder dan de Nederlandse ploegen. Uiteindelijk mocht ik bij de beloften van Bayern komen. Ik kreeg een mooi contract, mocht een mooie auto uitzoeken, prima allemaal. Totdat bleek dat Sparta recht had op een oplei-

dingsvergoeding voor mij. Vijfhonderdduizend euro. Dat wilde Bayern niet betalen. Daarop ben ik teruggekeerd bij Sparta. Dat was maar goed, zeg ik nu. Het zag er allemaal fantastisch uit, maar ik was pas zeventien. Ik denk niet dat het goed is dat je op die leeftijd ver weg van de familie zit.”

Bravoure

Iliass Bel Hassani praat zoals hij voetbalt, met flair en een flinke dosis bravoure. “Ik ben een Rotterdamse jongen, hè,” grijnst hij. “Ik heb wel lef, ja. Dat hoort erbij. Ook al zitten er honderdduizend mensen in het stadion, ik zal altijd mijn eigen spel spelen. Dat maakt mij echt niet uit. Ik weet nog wel mijn eerste training bij Heracles. Veel spelers doen het dan even rustig aan, maar ik maakte meteen een actie bij mijn eerste balcontact. Dat zit wel in mij, al zal ik zoiets tijdens een wedstrijd niet zomaar doen. Vroeger vond ik het heel belangrijk de mensen en zeker mijn familie, op de tribune te vermaken. Dan maakte ik een actie om de actie. Nu pas ik natuurlijk wel op dat ik tijdens een wedstrijd geen gekke dingen doe. Het moet rendement opleveren. Ik heb wel het vertrouwen nodig van de mensen om me heen, en

van de trainer. Dat vind ik belangrijk. Al hoeft de trainer ook weer niet elke dag tegen mij te zeggen hoeveel vertrouwen hij in mij heeft. Ik moet zorgen dat de trainer mij opstelt zodat ik mijn eigen spel kan spelen. Bij Sparta heb ik Henk ten Cate meegemaakt, hij kwam voor de play-offs. Ik keek zó tegen hem op. Wat een baas! Hij heeft me zoveel bijgebracht. Hij werkte met de beste spelers ter wereld, zoals Messi. Daar kon hij heel boeiend over vertellen.”

Vlak voor de start van de competitie verscheen op diverse websites het bericht dat Galatasaray belangstelling voor Bel Hassani zou hebben. “Ik heb het ook gelezen, maar ik heb er niets over gehoord. Ik hoor wel eens van de club dat er scouts voor mij op de tribune zitten, maar zolang niets concreet is, geloof ik er niet in. Ik richt mij volledig op Heracles want ik heb nog een doorlopend contract. Het komt allemaal wel, ik ben er niet mee bezig. Ik ben heel tevreden zoals het nu allemaal gaat.

“Ik mocht bij de beloften van Bayern komen. Totdat bleek dat Sparta recht had op een opleidingsvergoeding.”

Onze voorzitter heeft gezegd dat Heracles tiende moet worden, gezien de begroting. We hadden een slechte competitiestart, maar in de eredivisie is zó veel mogelijk. Veel clubs liggen dicht bij elkaar. Natuurlijk is er veel druk, maar dat heb ik bij Sparta ook meegemaakt. We móesten kampioen worden. Promoveren. Play-offs. Steeds lukte het niet.”

Volwassener

Hij vervolgt: “Bij Heracles was ik de opvolger van Lerin Duarte die naar Ajax ging. Hij is een goede vriend van mij sinds onze gezamenlijke tijd bij Sparta. Hij vertelde mij dat Heracles voor mij perfect was om vanuit de Jupiler League een stap hoger te maken. En dan van hieruit een volgende stap te zetten, zoals hemzelf is gelukt. Voor mij moet dat ook mogelijk zijn. Aan het einde van dit jaar wil ik zó goed zijn, dat er interesse komt van andere clubs. Twee jaar in de eredivisie vind ik een mooie periode om daarna hogerop te gaan spelen. Ajax, Feyenoord, PSV, dat zijn wel mooie clubs wat dat betreft. Als voetballer ben ik veel verder ten opzichte van mijn Sparta-tijd. Ik ben volwassener geworden. Ik let op mijn voeding, pak op mijn tijd mijn rust.

“Ik woon voor het eerst op mezelf, daar leer je natuurlijk ook van. Ik moet nu alles zelf doen. Ik probeer zelf te koken met een goede vriend en ploeggenoot Bart Schenkeveld. Hij neemt daarin de leiding. Uiteindelijk smaakt

het wel wat we op tafel zetten. Nu en dan gaan we naar de zaak van een vriend van mij, die maakt dan speciaal eten voor mij.

“Volwassen worden is soms best moeilijk. Toen ik jong was, wilde ik vaak met vrienden in Rotterdam samen zijn. ‘s Avonds buiten voetballen, naar de film en laat thuiskomen, veel buiten zijn, dat soort dingen. Toen ik net mijn zeventiende jaar aantikte en profvoetballer begon te worden, vroeg ik mezelf opeens af: wat wil je nou eigenlijk? Het antwoord was simpel, profvoetballer worden. Daar hoort natuurlijk een bepaalde levensstijl bij. De dingen die niets met voetbal hadden te maken niet meer doen. Daar had ik best wel problemen mee. Mijn management Pro Athlete heeft mij daarbij geholpen. Paul Norton begeleidt mij al ruim drie jaar. Hij helpt mij met allerlei zaken en heeft het beste met mij voor. Hij is een goede begeleider met een goed netwerk. We hebben elke dag contact. Hij is zelf voetballer geweest en kent alle valkuilen. Ik merk dat veel mensen met mij willen zijn. Dat zijn geen echte vrienden. En vrouwen, hè. Daar ben ik extra voor op mijn hoede. Je krijgt als voetballer veel meer aandacht dan bijvoorbeeld als student, wat ik ook ben geweest. Je moet gewoon sterk zijn wat dat betreft. Voetbal is voor mij het belangrijkste, ik wil hogerop. Daarom hoef ik nu nog geen relatie. En ben ik ook niet op zoek.”

Hechte familieband

“We hebben een heel hechte familieband. Iedereen woont bij elkaar in Rotterdam in een straat van driehonderd meter. Ik kom uit een heel leuk en goed gezin van in totaal zeven personen. Ik hou van mijn moeder en mijn vader en ik heb heel leuke zusjes en een broer. Zij hebben me gemaakt wie ik ben. Er zijn allerlei vooroordelen over Marokkanen en hoe wij onderling met elkaar omgaan.

Dat moeders bijvoorbeeld geen invloed zou hebben op hun zoons. Maar er is geen moeder die zegt: ‘Ga maar stelen’. Er is een verkeerd beeld. Dat komt doordat slechte Marokkaanse jongeren het verpesten voor de goede.

“Vroeger maakte ik een actie om de actie. Nu moet het rendement opleveren.”

Als je wat slechts wilt doen, doe je dat tóch. Dat zit in je dna, daarvoor hoef je geen Marokkaan te zijn. Het ligt er ook aan met wie je omgaat. Ik ken ook foute jongens, maar ik bemoei me niet met hen. Ik heb andere keuzes gemaakt.

“Ik kom uit een heel slechte wijk, Delfshaven in Rotterdam-West, waar heel veel criminelen wonen en waar van alles gebeurt. Maar hoe die jongens met hun moeder omgaan, daar krijg ik kippenvel van. Maar ja, als het in je zit om het foute pad op te gaan of je ziet kennelijk geen andere uitweg, dan gaat het hoe dan ook mis. Ik geloof er niet in dat ouders hierin een rol spelen. Een echte moslim doet geen vlieg kwaad, lees de Koran maar.

“Ik lees veel over de terreurorganisatie ISIS. Dat zijn geen echte moslims. Dat zeggen ze wel, maar ze doen alleen maar dingen die een echte moslim nooit zou doen! Daardoor krijg je een verkeerd beeld. Zo erg vind ik dat, dat vreet aan mij. Er zijn zoveel goede moslims en goede Marokkanen, maar iedereen wordt over één kam geschoren. Je verandert dat beeld niet, wat moet je ertegen doen? Ik vind wel: strenger straffen, dan krijg je ook minder criminelen. Maar ja, ik ben een voetballer, ik woon in Almelo en ga mijn eigen gang.”

RICK ROCKS

Dit seizoen moet Feyenoorder Rick Karsdorp (19) laten zien wat-ie kan.

Vorig seizoen werd hij bij de A-junioren nog uitgeroepen tot beste speler

van de competitie. Met de uitverkoop binnen de Rotterdamse club lijken

de kansen voor het grijpen te liggen voor de sterke middenvelder. Karsdorp

houdt zich bescheiden op tussen “ik kom net kijken” en “ik vind dat ik best

al veel heb bereikt voor mijn leeftijd”.

VV Schoonhoven

Rick Karsdorp: “VV Schoonhoven was mijn eerste club. Ik begon in de F4, daarna ging ik naar de F1 en na een halfjaar mocht ik vervroegd door naar de E1. Toen kwam Feyenoord. Na een trainingsstage werd ik er aangenomen. Bij Schoonhoven kom ik nog regelmatig. Vorig jaar heb ik er zelfs nog een team getraind.”

Feyenoord

“Toen ik bij Feyenoord ging spelen werd ik in Schoonhoven met een busje opgehaald. Op een gegeven moment had ik een team overgeslagen en moest ik in Rotterdam naar school omdat we ook 's morgens trinden. Toen het daar niet meer zo lekker liep wilde ik weer terug naar Schoonhoven. Feyenoord is daar mee akkoord gegaan. Het jaar erna ging het alsnog fout. Ik had ook helemaal niks met leren. Ik deed VMBO-t, maar haalde alleen maar onvoldoendes. Mijn vader heeft toen gezegd dat ik niet meer mocht voetballen omdat het niet goed te combineren was met school. Ik ben een jaar bij Feyenoord weggeweest. Uiteindelijk heb ik mijn diploma gehaald en toen mocht ik weer terugkomen bij Feyenoord. Mijn vader heeft daar goed achteraan gezeten. Ik was echt aan het puberen en had nergens meer zin in. Ik ben blij dat hij me heeft gepusht. Hij zegt ook wel eens voor de grap dat ik alles aan hem te danken heb.”

Oranje

“Ik was voor het eerst international bij Oranje onder 17. Ik was er trots op dat ik voor mijn land mocht uitkomen en het volkslied mocht meezingen. De meeste jongens kende ik al van Feyenoord of uit de competitie. Het was allemaal leuk en mooi. Onder 18 en 19 ben ik ook vaak opgeroepen. De laatste keer was de EK-kwalificatie tegen Georgië. Wij verloren. Wales moest van Moldavië winnen met 6 of 7-0 om zich te kwalificeren. Dat gebeurde. Verdacht? Ja, wij vonden van wel, maar we hadden natuurlijk gewoon zelf moeten winnen.”

Profvoetbal

“Ik geloofde pas echt in een carrière als profvoetballer toen ik dit jaar mijn contract tekende. Ik was natuurlijk een jaar gestopt. Toen ik terugkwam was ik vaak geblesseerd. Steeds kleine dingetjes, maar altijd wel wat. Soms dacht ik: ‘Wat doe ik hier nog?’ Daarna ging het eigenlijk ineens weer snel vooruit. Vanuit de B1 kwam ik in de A1 en het jaar daarna werd mij een contract aangeboden. Dan ben je er toch wel behoorlijk zeker van dat je het jaar erop betaald voetbal speelt.”

De 10

“Bij de amateurs begon ik voorin en scoorde veel doelpunten. Toen ik bij Feyenoord kwam, was ik redelijk groot in vergelijking met mijn leeftijdgenoten. Ik kwam centraal achterin te spelen en dat ging ook goed. Ik had een paar keer ruzie gehad met de trainer en uiteindelijk zei die: ‘Als je goed je best doet en we maken geen ruzie, dan mag je ook weleens op het middenveld spelen.’ Zo ben ik middenvelder geworden. De 10 is mijn favoriete positie.

Toen ik jonger was, was ik echt vervelend. Ik wilde nooit luisteren en dacht altijd dat ik het beter wist. Dat denk

ik nog wel eens, maar nu weet ik wanneer ik mijn mond moet houden. Nu heb ik geen problemen meer met trainers. Dat ligt puur aan mezelf. Ja, misschien ben ik inderdaad volwassen aan het worden.”

Seizoen 2013/2014

“Ik speelde het hele jaar op de 10. Met A1 werden we zesde – minder -, maar ik kreeg wel de prijs voor de beste speler bij de A-junioren. In de winterstop mocht ik met het eerste mee naar Marbella, maar door een bovenbeenblessure viel ik toch nog af. Dat was een beetje een tegenvaller, maar ik heb me daar niet door uit het veld laten slaan. Ik vind dat ik op mijn leeftijd best al veel heb bereikt.”

Eerste wedstrijd in de Kuip

“De eerste keer dat ik in de Kuip speelde was tijdens de kampioenswedstrijd Jong Feyenoord tegen Jong Vitesse. Dat was leuk, maar als het hele stadion vol zit is het pas echt fantastisch. Ik speelde in de voorbereiding tegen Real Sociedad in de Kuip. Mijn eredivisie debuut in het stadion maakte ik tegen Utrecht.

Mijn vader en mijn broer zijn er altijd bij. Ze zijn super-trots. Ik heb vroeger veel gevoetbald met mijn broer. Tot hij last van zijn rug kreeg, kon hij een aardig balletje trappen. Tegen Besiktas uit waren ze er ook bij. Ik mocht de laatste 25 minuten invallen. Als ze mij alleen maar op de bank hadden zien zitten, waren ze ook trots geweest. Nee, van een volle Kuip word ik niet nerveus. Ik ben

Zelf aan de bal blijven na het voetbal?

Berenschot. Ook voor Career Coaching.

Surf naar: www.berenschot.com/careercoaching voor meer informatie en geef aan waar Proprof en Berenschot jou mee van dienst kunnen zijn.

Berenschot

september 2014

nooit zenuwachtig voor een wedstrijd. Ik weet niet waarom, zo ben ik geboren. In het dagelijks leven heb ik eigenlijk ook geen last van spanning. Ik ga niet graag naar de tandarts, maar nerveus ben ik er nooit voor.”

Helikopter

“Twee dagen voor de open dag van Feyenoord hoorden we wie mee mochten in de helikopter. Ik zat erbij. Nee, ik kan niet zeggen dat ik heel erg enthousiast was. Ik ben niet bang om te vliegen, maar het hoeft ook niet perse van mij. We maakten eerst een testvlucht en toen moesten we weer terug omdat het uitliep in de Kuip. Ik geloof dat we uiteindelijk zo’n vijftien rondjes hebben gevlogen. Ik vond het wel mooi om de Kuip van boven te zien. En natuurlijk is het bijzonder dat zoveel mensen voor je klappen als je op het veld stapt.”

Zaakwaarnemer

“Mijn zaken worden behartigd door SEG. Ik denk dat ik een jaar of zestien was toen ik ineens door een aantal zaakwaarnemers werd benaderd. Mijn vader heeft daarom contact gezocht met SEG om te vragen wat de mogelijkheden waren. Later zijn zij mijn zaken gaan waarnemen. Kees Ploegsma jr. doet mijn contractbesprekingen, maar ik heb het meeste contact met spelersbegeleider Doniphan Slager. Ze laten me vrij. Veel zaken bespreek ik gewoon nog met mijn vader. Nee, hij heeft geen achtergrond in de sport. Hij tennist op recreatief niveau en doet dat best aardig. Ik heb in ieder geval nog nooit van hem gewonnen.”

Kiev

“Tegen Zorya Luhansk uit kwam ik er in de tachtigste minuut in. Ruben Schaken gaf me de bal mooi mee. Ik twijfelde nog of ik zelf zou schieten of dat ik hem voor zou geven. Ik koos voor het laatste en passte de bal naar Lex Immers. Ik wilde al bijna gaan juichen, maar Immers schoot over. Op de beelden kon je wel zien dat hij een trap van achteren kreeg, maar hij had erin gekund. We hebben wel even getwijfeld of we wel naar Kiev moesten gaan. Het was er natuurlijk erg onrustig. Mijnheer Timmermans is toen gekomen om te vertellen dat het er veilig was. Op de dag van de wedstrijd zijn we met een klein vliegtuig naar Kiev gevlogen en direct na de wedstrijd zijn we weer vertrokken. Nee, ik ben niet bang geweest, maar ik vond het ook niet erg om meteen weer te gaan. Reizen met een vliegtuig vind ik nooit echt fijn. Nee hoor, ik heb geen vliegangst, het duurt me gewoon te lang. Ik weet nooit zo goed wat ik moet doen. Meestal doe ik een computerspelletje of ik luister muziek. Op zomervakantie pak ik ook bijna altijd het vliegtuig. Dit jaar was ik in Turkije, volgend jaar gaan we naar Curaçao.”

Social media

“Heel af en toe Google ik mezelf, maar ik weet dat ik het beter niet kan doen. Mensen zeggen van alles, dat kan je kapot maken. Mijn broer is er wel druk mee. Af en toe stuurt hij me een screenshot van iets dat hij over mij heeft gelezen. Zelf zit ik op Instagram en op Facebook. Twitteren doe ik niet.”

Toekomst

“Net zoals elke voetballer wil ik uiteindelijk naar het buitenland. Voorlopig wil ik eerst nog een paar jaar in Nederland blijven, liefst bij Feyenoord. Verder kijk ik eigenlijk nog niet. Nee, ik heb geen voorkeur voor een club of competitie. Alleen Frankrijk vind ik niks, verder is het me om het even. Toen ik klein was, had ik geen favoriete buitenlandse club. Een voetbalidool had ik trouwens ook niet. Als ik met mijn vriendjes voetbalde was ik gewoon mezelf.”

Tattoo

“Het begon op mijn rug met een kruis en een hand. Ik liet hem zetten toen ik een dag achttien was. Mijn vader was erop tegen. Ik stuurde hem een foto en ben daarna stiekem verder gegaan met de rest van mijn arm. Bij Feyenoord speelde ik met lange mouwen omdat ik niet wilde dat mijn vader het zou zien. Achteraf denk ik dat hij het eigenlijk wel wist. Op een dag vroeg hij me: ‘Waarom speel je altijd met lange mouwen?’ Toen heb ik hem mijn tatoeages maar laten zien. De geboortedata van mijn vader, mijn broer en mij staan erop. Verder een paar spreuken: *You get what you work for* en *You don’t know what you’re alive for until you know what you would die for*. Ik heb er eerlijk gezegd niet al te lang over nagedacht. Maria staat er ook op en Jezus. Ik ben gelovig opgevoed, maar doe er niet veel meer mee. Wij gingen steeds minder vaak naar de kerk toen ik op zondag moest voetballen. Ik kan me niet herinneren wanneer ik er voor het laatst ben geweest.”

PEZEN OF PAUZEREN: VOETBALLERS EN HUN RECHT OP VAKANTIE

Waar de meeste internationals pas drie weken na afloop van het WK terugkeerden bij hun club, maakten Jordy Clasie en Terence Kongolo tien dagen na terugkomst uit Brazilië alweer de eerste speelminuten in een oefenwedstrijd van Feyenoord tegen Real Sociedad. Hoewel het begrijpelijk was dat Feyenoord haar internationals – met het oog op de naderende wedstrijd in de voorronde van de Champions League – snel terug wilde, roept dit wel de vraag op hoe het eigenlijk zit met de vakantierechten van een contractspeler.

De vakantierechten van contractspelers zijn geregeld in de wet en de CAO voor Contractspelers Betaald Voetbal Nederland (hierna: CAO voor Contractspelers). In de wet is bepaald dat de 'normale' fulltime werknemer recht heeft op ten minste twintig vakantiedagen per jaar met behoud van salaris. In de CAO voor Contractspelers is aansluiting bij dit wettelijk minimum gezocht. Ook de contractspeler heeft dus recht op twintig vakantiedagen per jaar.

Het wettelijk minimum is gebaseerd op de gedachte dat rust belangrijk is voor het welzijn, functioneren en herstel van de werknemer. Deze zogenaamde 'recuperatiefunctie' is ook – of misschien wel met name – voor een voetballer van groot belang. Na het spelen van soms wel vijftig of zestig officiële wedstrijden per seizoen is 'even geen voetbal' wel lekker. Zo kan zowel fysiek als mentaal de batterij weer worden opgeladen.

Moment van opnemen vakantie

Een normale werknemer mag op vakantie gaan wanneer hij wil. Uitgangspunt van de wet is namelijk dat een werkgever de vakantie vaststelt conform de wensen van een werknemer, tenzij 'gewichtige redenen' zich daartegen verzetten. Van gewichtige redenen is pas

sprake als het inwilligen van een verzoek om vakantie op te nemen zou leiden tot een ernstige verstoring van de bedrijfsvoering.

Voor een voetballer is het ondenkbaar dat hij midden in het seizoen op vakantie gaat. In de CAO voor Contractspelers is dan ook afgeweken van de wettelijke regeling. Deze CAO bepaalt namelijk dat de contractspeler zijn vakantiedagen alleen mag opnemen in de zomer- of winterstop. Een achtdaagse zomervakantie in de herfstvakantie zit er voor de contractspeler dan ook niet in.

Drie weken

De CAO voor Contractspelers bepaalt verder dat een club van de twintig vakantiedagen als regel minstens drie weken aaneengesloten vakantie verleent. Het onderdeel 'als regel' biedt een club de mogelijkheid om onder omstandigheden van deze regel af te wijken. De CAO voor Contractspelers geeft niet aan wanneer er mag worden afgeweken. Er lijkt echter aansluiting gezocht bij de hiervoor genoemde wettelijke regeling. Dit betekent dat een club aannemelijk moet maken dat er 'gewichtige redenen' zijn die zich verzetten tegen het opnemen van een aaneengesloten vakantie van drie weken.

Belangenafweging

Het is duidelijk dat Clasie en Kongolo na het WK geen drie weken vakantie hebben genoten. Hoewel ik er vanuit ga dat zij hun vakantie vrijwillig of in overleg met de club hebben ingekort, is het interessant om te kijken in hoeverre zij aanspraak hadden kunnen maken op een aaneengesloten vakantie van drie weken. De vraag die dan moet worden beantwoord, is of de afwezigheid van Clasie en Kongolo gedurende drie weken zou leiden tot een ernstige verstoring van de bedrijfsvoering. Om deze vraag te beantwoorden, moet er een belangenafweging worden gemaakt tussen enerzijds de belangen van de contractspeler (rust en herstel) en anderzijds de belangen van de club (naderende voorronde van de Champions League).

Het voert te ver om deze belangenafweging in dit artikel nader uit te werken, maar ik acht het zeer aannemelijk dat de spelers daadwerkelijk aanspraak hadden kunnen maken op een langere vakantie. Dat is maar goed ook. Even pauzeren in plaats van pezen, kan een speler (en club) op de langere termijn veel meer opleveren.

Jeff van Veen heeft onder meer gevoetbald bij De Graafschap en is als advocaat werkzaam bij BANNING Advocaten. BANNING Advocaten is de juridische samenwerkingspartner van ProProf en heeft al diverse voetballers bijgestaan. BANNING Advocaten biedt contractspelers, trainers en hun management full service juridische ondersteuning. De dienstverlening is niet alleen gericht op het optimaliseren van een carrière, maar ook op bescherming van het privéleven. Alles voor maximaal resultaat. De slogan van BANNING luidt niet voor niets: "Play to win".

Neem vrijblijvend contact op via: 073 – 69 27 711 of j.vanveen@banning.nl

COLOFON

REDACTIE:

Ko Andriessen, Daan Hermes, Raquel Mourik, Ton Lipper en Leo Verbeek

VORMGEVING, DTP EN

DRUKWERK:

Ipskamp Drukkers, Enschede
Tel.: 053 - 482 62 62

FOTOGRAFIE EN ILLUSTRATIES:

Bram Delmee, Carli Hermès, Natalie Hanssen

DIRECTIE PROPROF:

Mr. J.T. (Ko) Andriessen

BESTUUR PROPROF:

Drs. Harm Swierenga
Mr. Harry van Herpen
Drs. Daan Hermes
Dirk Jan Derksen

RAAD VAN ADVIES

Mr. Lucas Goes
Reginald Thal
Dr. Drs. Ber Damen

ADRES:

Postbus 400
4100 AK Culemborg
T: (0345) 85 14 32
F: (0345) 85 16 50
E: proprof@unie.nl
I: www.proprof.nl

PARTNERS:

Grandstand Football BV
Sports Entertainment Group
World Soccer Consult BV
Pro Athlete BV en
Sport-Promotion BV

VI PREMIUM

LEES VI ALTIJD EN OVERAL

In VI Premium vind je fraai vormgegeven verhalen uit het magazine en veel meer! Wat te denken van nieuwe columns, fotoreportages, analyses, opinie, achtergrondinformatie en video-items. Op mobiel, tablet en PC, 24 uur per dag, waar je maar wilt. **VI Premium is altijd gratis voor abonnees van het magazine. Nog geen abonnee?**

Bestel snel via www.vi.nl/premium

VI Premium is altijd gratis voor abonnees van het magazine

voetbal
INTERNATIONAL
PREMIUM

